

L'irresistible ascens de TeleElx

Uns estudis de 600 metres quadrats en tres plantes, més de 100 quilòmetres, un més que decent joc d'equips de gravació, l'edició, dues unitats mòbils, 90 treballadors entre balladors, tècnics, càmeres, publicistes, administratius i agents comercials, una generosa cobertura televisiva de la vida de la ciutat i de la fidelitat dels il·licitans... això és TeleElx.

Carme A. Gracià

Una de cada dues cases està connectada a TeleElx. Sens dubte, la clau de l'èxit d'aquesta iniciativa cal buscar-la en el singular exemple d'identificació entre una ciutat i un mitjà de comunicació: Elx i la seua imatge: TeleElx.

L'espai natural

Hi ha diversos factors que justifiquen aquest fet. Antoni Rodes, conseller delegat, ho sap: «Elx és una ciutat amb una economia marcadament industrial, amb una capacitat notable de consum i, a pesar d'això, amb escassa oferta d'oci. Té una població estable

que és propietària de les cases on viu, i això facilita la instal·lació d'un sistema de clave en la pròpia antena sense les prevencions de la població flotant o el mitjans del llogater en les cases de lloguer».

Per a Rodes, «Elx és una ciutat important que, tot i això, se sent infradotada informativament. Competeix amb Alacant en magnitud, això li permet tenir una quota de mercat capaç de finançar una televisió digna i, alhora, s'estalvia els riscos de la capitalitat, on l'acumulació de poder polític, administratiu i informatiu hauria aportat més recels al desenvolupament del projecte».

El capital necessari per a la posada

en marxa de l'esdeveniment va eixir de la butxaca de professionals i industrials il·licitans, que arribaren a aportar-hi vora vuitanta milions de pessetes. TeleElx ha mogut durant aquest anys i mig de funcionament 500 milions de pessetes i en l'actualitat obté, cada mes, ingressos que voregen els 20 milions i que provenen del pagament de les quotes mensuals (1.500 pessetes) d'abonats i de la publicitat, l'augment de la qual està fent-se visíble en els darrers mesos. Això no obstant, aquests importants ingressos no són, segons el conseller delegat, suficients per a amortitzar la inversió, ja que les despeses que ha d'afrontar l'empresa s'acosten als 18 milions de pessetes al mes.

Estudis i presentadors de 'Radio Exprés', dues hores de televisió en directe.

Els poders de TeleElx

Audiència global: 78.000 persones de 14 i més anys.

Nivell de coneixement: 95%.

Espectadors dia: 40.000.

Lectors dia primer diari: 17.000.

Oients dia, primera emissora: 14.000.

Composició de l'audiència:

— Sexe:

53% dones.

47% dones.

— Edat:

38% de 14 a 29 anys.

31% de 30 a 44 anys.

20% de 45 a 59 anys.

10% de 60...

Veuen TeleElx:

66% de la classe alta.

50% de la classe mitjana.

34% de la classe mitjana-baixa.

Valora molt bé i bastant bé la producció pròpia el 70% de telespectadors.

Cadenes de TV amb més espectadors:

TeleElx: 60% de la població.

TV3: 15%.

TV1: 77%.

TV2: 43%.

Font: Eco Consulting «Audiència radio y TV en Elche», 1988.

Eco Consulting «Estudio General de Medios», Elche, 1988.

La consolidació

Avui, després d'any i mig d'experiència, pot afirmar-se amb tota propietat que TeleElx és un producte que ha fet impacte en els il·licitans. «L'aportació dels ciutadans en la instal·lació de la xarxa, connexions a la col·lectiva, ramificacions a cada vivenda i sintonització dels aparells, tot plegat enmig d'una tremenda batalla legal, tan gran que sense ella avui no hi hauria TeleElx.»

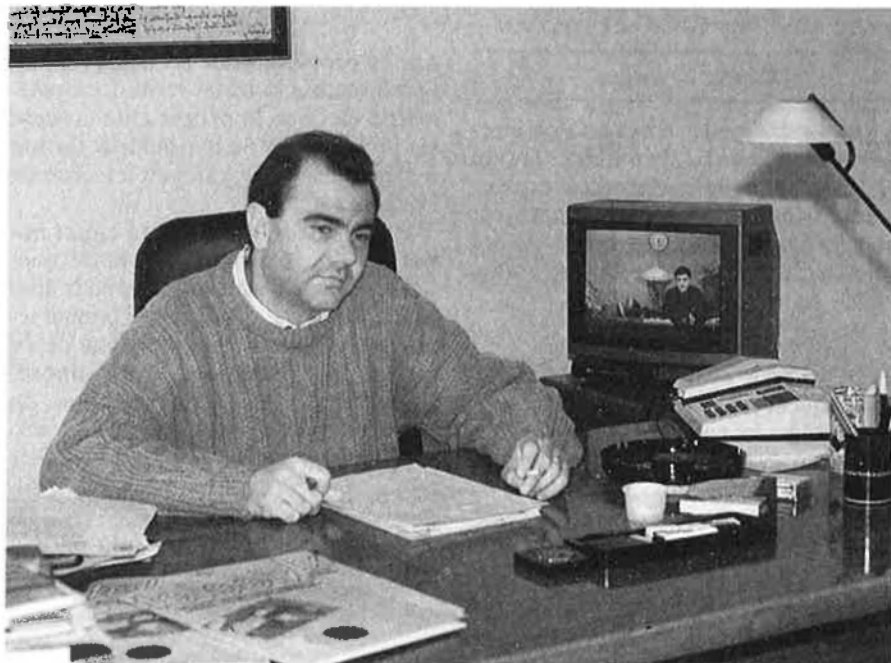
«Jo crec que TeleElx és fruit d'un gran pacte veïnal, un pacte silenciós però molt ferm». Roc Candel té raons per a valorar, en la mesura justa, aquest pacte. És el gerent de l'empresa, n'ha portat directament la política comercial i del seu cap han eixit les més rocambolesques solucions en un procés on calia inventar-ho tot. «Hem seguit el ritme que ens han marcat els il·licitans. Nosaltres ens hem limitat a seguir-lo i a anar reinvertint contínuament. El problema és que aquest ritme durant algun temps fou infernal i arribà a provocar-nos sèries crisis de creixement».

L'espai de la TV local

L'experiència il·licitana ha demos-

trat clarament una hipòtesi que estava per provar: que hi ha una clara demanda de televisió local i que tal demanda és capaç de suportar una oferta digna quant a mitjans i programació si es planifica adequadament.

L'evidència de la demanda és rotunda. Segons un estudi d'audiència realitzat per Eco Consulting, l'abril de l'any passat, sense comptar els menors de 13 anys, l'audiència de TeleElx la

Antonio Rodes, conseller delegat.

constitueixen 77.000 pesones. Bona part de la responsabilitat de l'oferta, la té Ramon Freixa, cap de programació de TeleElx, que té en el seu currículum haver estat director de Staff Prensa, cap de premsa del Comitè Olímpic del Mundial de Futbol del 82, en la seu d'Elx i haver estat redactor de RNE, director de Torrent Cable, etc.

«La nostra programació —comenta Ramon Freixa— està integrada per dos blocs bàsics: la producció aliena, composta per pel·lícules, sèries, dibuixos i material d'urgència que, cada volta amb més assiduitat, anem adquirint, tenint en compte que ens estem integrant decididament en el mercat dels drets televisius, sobretot en el dels esdeveniments esportius. La producció pròpia és, lògicament, la que més ens ocupa i la que suscita les autèntiques expectatives dels il·licitans».

Una de les dades de l'esmentat estudi que els homes de la televisió a Elx destaquen com a més important és la posició que en poc temps de vida han aconseguit en el rànquing de mitjans a Elx.

TeleElx és avui el primer mitjà de co-

municació de la ciutat, amb més del doble de diferència sobre el segon, que és un mitjà escrit i quasi triplica l'audiència diària de la primera emissora de ràdio local. «S'ha produït una ampliació enorme de la base social del consum d'informació local —prosegueix Freixa—. Vam arribar on no arribava la premsa. A més, aquesta ampliació quantitativa ha anat acompanyada d'un canvi qualitatiu en

la informació, la imatge aporta nous elements de judici i valoració a l'espectador. Passats els primers temps en què l'impacte de l'autocontemplació ho era tot, avui, amb l'existència d'una televisió local normalitzada a la ciutat, TeleElx ha passat a ser el gran referent informatiu dels il·licitans».

El futur

A Antoni Rodes li agrada comentar sovint que TeleElx és un producte de la cistella de la compra a Elx. És per aquesta visió de quotidianitat que li preguntem pel futur de TeleElx després de la Llei d'Ordenació de les Telecomunicacions (LOT).

«La LOT, des del moment en què fixa com a única possibilitat la d'emetre programes dins de les illes de cases sense que els cables puguin interferir o travessar l'espai públic, suposen, aquesta activitat. Si ens atenem a aquesta llei, hauríem de llogar un satèl·lit i instal·lar una antena parabòlica en cada illa de cases per mantenir una televisió local, cosa, evidentment absurda». □